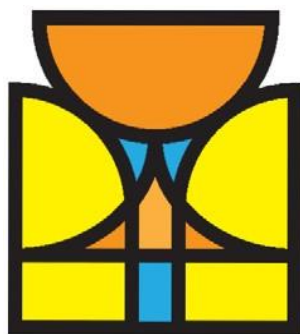

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

**2024
17**

*Epištola Žižkovským
Neděle 19. května 2024*

*Sesíláš –li svého ducha, jsme stvořeni znovu.
(Ž 104,30)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla celocírkevní a byla určena na Diakonii - na dům pro seniory ve Vendolí u Svitav.

Děkujeme za Vaši štědrost i za to, že pamatujete na náš sbor.

V sobotu 25.5. se koná sousedská slavnost Žižkovské mezidvorky. Diakonie SCPS chystá program v prostranství před Betlémskou kaplí v Prokopově ulici. Jste srdečně zváni.

Program následujícího týdne:

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing.

V úterý od 18h se sejdou děti.

Ve středu v 9:30h se sejdou maminky s malými dětmi, od 20:30h se koná biblická půlhodinka online.

Ve čtvrtek jste srdečně zváni na další Podvečer nad Biblií. Sejdeme se v presbyterně sboru v 19h.

Společně s Diakonií (SCPS) pořádáme dětský **přífarský tábor**. Konat se bude od 19.8. do 23.8.

Letošní sborová dovolená se koná v termínu od 28.8. do 1.9.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: : Ez 37, 1-9

Spočinula na mně ruka Hospodinova. Hospodin mě svým duchem vyvedl a postavil doprostřed pláně, na níž bylo plno kostí, a provedl mě kolem nich. A hle, na té pláni bylo velice mnoho kostí a byly velice suché. I otázel se mne: „Lidský synu, mohou tyto kosti ožít?“ Odpověděl jsem: „Panovníku Hospodine, ty to víš.“ Tu mi řekl: „Prorokuj nad těmi kostmi a řekni jim: Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo! Toto praví Panovník Hospodin těmto kostem: Hle, já do vás uvedu ducha a oživnete. Dám na vás šlachy, pokryji vás svalstvem, potáhnu vás kůží a vložím do vás ducha a oživnete. I poznáte, že já jsem Hospodin.“ Prorokoval jsem tedy, jak mi bylo přikázáno. A zatímco jsem prorokoval, ozval se hluk, nastalo dunění a kosti se přibližovaly jedna ke druhé. Viděl jsem, jak je najednou pokryly šlachy a svaly a navrch se potáhly kůží, avšak duch v nich ještě nebyl. Tu mi řekl: „Prorokuj o duchu, lidský synu, prorokuj a řekni mu: Toto praví Panovník Hospodin: Přijď, duchu, od čtyř větrů a zaduj na tyto povražděné, ať ožijí!“

TEXT: Sk 2, 1-15

Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich

mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ Žasli a v rozpacích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou opilí!“ Tu vystoupil Petr spolu s jedenácti, pozvedl hlas a oslovil je: „Muži judští a všichni, kdo bydlíte v Jeruzalémě, toto vám chci oznámit, poslouchejte mě pozorně: Tito lidé nejsou, jak se domníváte, opilí – vždyť je teprve devět hodin ráno.

KÁZÁNÍ (Eliška Vančová)

Nastaly letnice. Svátky první sklizně, kdy se domácnosti zdobí zelení, jsme oslavili náležitě. Mnozí z nás v týdnu okrášlili své pokrmy zeleným koprem, který jsme dostali od Růžičkových na Žernovce. Někdo kulajdu, někdo koprovou omáčku, někdo lososa, někdo uždiboval kopr jen tak z vázy na stole.

Nastaly letnice. Svátek seslání Ducha svatého. Je ráno. Když bylo teprve devět hodin, byli jsme různě na cestě sem. Když nastalo půl desáté, byli jsme už shromážděni na jednom místě. Tady v modlitebně. Byl to trochu hukot, když jsme se scházeli. Pozdravy a podávání rukou. Sedání na židle a otevírání zpěvníků.

Každé srocování nadělá aspoň trochu rámusu. Ale tady jako by v tom lidském šramocení bylo ještě něco navíc. Něco z nebe.

Vždyť je teprve něco po deváté ráno. Musí to být něco z nebe, co nás svedlo dohromady... Již za svítání Panovník Hospodin pravil: „Přijd' Duchu od čtyř větrů, ze všech světových stran, a zaduj k bohoslužbám.“ A tak Duch vábil. Někde pomalým a klidným vánkem, někde se hnal spíš jako prudký víchr. Záleží, jak zavčas jsme si kdo nařídili budíka. Duch dul, dokud námi nenaplnil celý dům, celou modlitebnu. Nastaly letnice.

Někdy je tvorstvo jako velice mnoho kostí, které jsou velice suché. Někdy je to po ránu, když všichni ještě napůl spí, někdy je to poněkud setrvalý stav. A tu nás Hospodin staví doprostřed té pláně plné kostí a ptá se: „Mohou tyto suché kosti ožít?“ Může být živo tam, kde jsou obavy? Může být živo tam, kde zůstalo už jen pár skalních? Může být živo mezi učedníky, od nichž byl jejich Pán vzat? „Panovníku Hospodine, ty to víš. Ty víš, jestli budou naše snahy něco platné. Ve světě, ve státě, v církvi, ve sboru...“

A co když jsme my sami jako suché kosti bez života? Dochází nám síly. Jsme unavení. Přetažení a přepracovaní. Chybí nám elán. Chuť se do něčeho pustit. Ztrácíme naději. Dohání nás zklamání. Zvládneme to? „Slyšte, suché kosti, Hospodinovo slovo! Hle, já do vás uvedu Ducha a oživnete.“ A tu se ukázaly

jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém spočinul jeden. Nastaly letnice.

Nechat se zapálit pro věc. Nechat v sobě vzplanout tu touhu, která hluboko je v nás. Někdy v nás plápolá jen skomírající plamínek, někdy už dokonce jen tak dýmí. Ale i z malé jiskry dovede Duch vykřesat pořádný požár. A kdo pro něco hoří, dovede pro to zapálit i druhé. Předat ten zápal dál. Hořet. Společně pro něco. To dává věci do pohybu. Nás do pohybu. Druhé. Tam to žije.

Hospodin praví kostem: „Dám na vás šlachy.“ Abychom byli pružní, flexibilní. Dovedli reagovat na to, co je potřeba. „Pokryji vás svalstvem.“ Abychom měli na to všechno sílu. Sílu dát se do pohybu, sílu k akci. „Potáhnu vás kůží.“ Abychom měli nějaký tvar. I ochrannou vrstvu. A také, aby se nás Bůh měl, jak dotknout. „A vložím do vás Ducha a oživnete.“ Teprve Duch dává těm hromádkám z masa a kostí život.

A všichni byli naplněni Duchem svatým. Tu učedníkům došlo, že navzdory smrti na kříži znamená Ježíš skutečnou záchranu. Poznali, že On je Kristus. Najednou porozuměli. Porozuměli tomu všemu, co se stalo. Událostem posledních měsíců, které jim dosud připadaly nesrozumitelné. Cestě s Ježíšem, jeho smrti na kříži i jeho zmrtvýchvstání. I tomu, co pro ně nyní znamená, že před deseti dny vstoupili na nebesa.

Porozuměli sobě. Svému strachu a obavám. Svému doufání a naději. Svému poslání. Porozuměli tomu, kým jsou. Apoštoly, kteří mají o těch velikých skutcích Božích, co zažili, svědčit dál. To je nyní jejich úkol. Úkol, na který ovšem nebudou sami. Bude je inspirovat právě seslaný společný zápal pro věc.

Porozuměli druhým. Ostatním učedníkům a učednicím, lidem kolem sebe, světu. Pochopili, že nastal čas překonat společné překážky: náboženské, národnostní, jazykové... A učedníci začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. O záchraně. Pro každého.

I my dostáváme příležitost porozumět. Vždy znovu a znovu tomu, co se to tehdy v Izraeli stalo. Bohu. A Boží záchraně nás všech, ke které tehdy došlo. Příležitost porozumět nám samotným. Tomu, proč jsme sem dnes vlastně přišli. Co od toho očekáváme. A co jsme ochotni pro to udělat. Dostáváme také příležitost porozumět druhým. Naslouchat jim, tomu, co potřebují. Hledat s nimi společnou řeč.

Lidé kolem nás mohou reagovat na sborové aktivity dost různě: Někteří žasli a říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“ Ale jiní říkali s posměškem: „Jsou opilí!“ Někteří jsou ochotni porozumět, zajímají se. A občas se třeba i nechají pozvat na nějakou sborovou akci. Někteří už mají předem

hotovou odpověď. Křesťané jsou prostě trochu mimo, jako by byli opilí.

Tato interpretace toho, co se mezi křesťany děje, je trochu mimo. Avšak ten obraz opilosti ne tak docela. Víno patří ke slavnostní náladě. Mírní naše zábrany. Umožňuje společnou řeč. Podporuje sdílenou radost. To vše se dovršuje v dění večere Páně, kdy spolu sdílíme kalich. A kdy jsme v určitém smyslu mimo. Mimo čas a prostor. V tuto chvíli totiž mezi námi vane něco, co to vše přesahuje. A Petr dodává: „A přitom nejsme opilí. Vždyť je teprve po deváté hodině ráno!“

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Boží je země a všechno, co ji naplňuje. Prosíme za celý svět, aby uzřel svou spásu: Prosíme tě, vyslyš nás.

Všemohoucí Bože, tvůrce nebe i země, sešli své církvi svatého Ducha, aby hlásala světu tvé evangelium. Prosíme tě, vyslyš nás.

Naplň svým Duchem celou lidskou společnost, aby se po světě šířil pokoj a spravedlnost. Prosíme tě, vyslyš nás.

Potěš zarmoucené, uzdrav nemocné, vysvobod' zajaté, neopouštěj umírající. Prosíme tě, vyslyš nás.

Obnovuj nás stále ve smlouvě křtu. Prosíme tě, vyslyš nás.

Smiluj se nad námi, Bože, ukaž nám svou moc a dobrotu a vyslyš naše prosby.

Skrze Krista, našeho Pána, který v jednotě Ducha svatého s tebou žije a kraluje na věky věků. Amen.

POSLÁNÍ: J 15, 26-27

Ježíš řekl: „Až přijde Přímluvce, kterého vám pošlu od Otce, Duch pravdy, jenž od Otce vychází, ten o mně vydá svědectví. Také vy vydávejte svědectví, neboť jste se mnou od začátku.“

POŽEHNÁNÍ:

At' ti vítr tváře hladí,
slunce at' tě zahřívá.
Nebes vody at' tě chladí,
pramen lásky omývá.
At' Bůh směr tvým krokům dává,
at' je přímá cesta tvá,
plná svobody a práva.
Pokoj at' tě přikrývá!

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově
Čajkovského 1639/10,
130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátorka: Eva Potměšilová, tel: 604 180 711,

E-mail: eva.potmesilova@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010